

Vogelen in Montreal, Canada.

Gijs van Tol

Het ringen in Nederland en de ringersvereniging heb ik tijdelijk verruild voor een baan in Montreal, Canada. Naast het settelen in een nieuwe stad en inwerken in een nieuwe baan kruipt natuurlijk het vogelaarsbloed waar het niet gaan kan; gebonden aan fiets en openbaar vervoer kun je hier in de stad op twee plaatsen uitleven: op de berg (Mont Royal) en op het eiland (Ile des Soeurs). De berg is een vrij druk bezocht park van ongeveer 175 ha met loofbos, op een bult van ruim 200 m hoog. Er zijn in de loop van de jaren zo'n 150 vogelsoorten gezien. Ook de aangrenzende begraafplaats biedt goede vogelmogelijkheden. Het eiland ligt in de St. Laurens rivier, en heeft nog wat laatste restjes loofbos en ruderaal terrein, in totaal een 100 ha, met ruim uitzicht op de rivier. Met de auto zijn diverse parken en moerasgebieden net buiten de stad binnen een uur te bereiken.

Vogelen aan deze kant van Canada heeft iets vreemds. Je bent een eind van huis, maar het aantal bekende Europese soorten is aanzienlijk. Afgezien van de import mussen en spreeuwen kom je hier bijvoorbeeld regelmatig Krakeend, Pijlstaart, Blauwe Reiger, Kwak, Visdief, Grote Mantelmeeuw, Slechtvalk, Smelleken, Visarend, Boerenzwaluw, Winterkoning en Raaf tegen. De lijst van bekende soorten is nog aanzienlijk langer, en bij nader inzien is het natuurlijk ook wel logisch dat er algemene noordelijk halfmond- of boreale soorten zijn.

Contacten met Canadese ringers heb ik nog niet gelegd. Er zijn een paar ringers die een soort constant effort site net buiten de stad bemand, maar die heb ik nog niet ontmoet. Als vogelend ringer kijk je natuurlijk wel een beetje naar "vangbaar". De Ringsnavelmeeuw is hier erg algemeen, en zit overal rond de haven, bij eettentjes en parkeerterreinen. Ik moet dan steeds aan Frank Majoor en Willem Bil denken; ik heb hier echter nog geen meeuwen met ring gezien. Bennie van den Brink zou hier moeten omscholen, want het aantal boeren-

zwaluwen is beperkt. Aan Treeswallows is hier echter geen gebrek, die nestelen in speciale "vogelhuisjes" die overal langs de rivier staan. Ik ben alleen bang dat je gelyocht wordt als je probeert de oude zwaluwen te vangen of de jongen te ringen.

Kleine zangertjes is hier een pijnlijk verhaal. Doortrek vindt plaats tussen eind augustus en half oktober, maar het op naam brengen van de 20 soorten is in de herfst niet eenvoudig. Ze zijn heel beweeglijk, de verschillen tussen de soorten zijn minimaal en tot overmaat van ramp zitten ze vaak bovenin dicht bebladerde populieren, dus je krijgt ze moeilijk in het oog. Het is dan frustrerend om na een kwartier vergeefs uren naar een boomtop met een stijve nek te constateren dat zich uit die ene boom tenminste tien ongedetermineerde zangertjes uit de vleugels maken. En een mistnet is ook geen oplossing bij een boomhoogte van ca 20 meter...

Ook de familie van mussen en gorzen is hier geen sinecure. Alles lijkt op alles, en bij het minste of geringste trekken ze zich terug in de dichte vegetatie. Hier zou een mistnet wonderen verrichten.

Voorlopig is de "kick" van het vogelen in dit deel van Canada nog gelegen in het ontdekken van nieuwe vogelgebieden, en een beeld krijgen van de wisseling van de vogelbevolking met de seizoenen. Ook het leren kennen van de geluiden is nog steeds een uitdaging; het schiet namelijk niet op als je naar een vogel in het struikgewas zoekt en de bron van het geluid is een grondeekhoorn die in de ingang van z'n holletje zit. En, ondanks alle determineerproblemen en de meute aan Europese soorten, groeit de lijst van "nieuwe soorten" gestaag. Met een waslijst aan tegenhangers van Europese soorten (2 soorten boomklevers, equivalent van kleine bonte-, grote bonte- en zwarte specht, Zwartkopmees, 2 goudhanen, Grote Geelpootruiter, Amerikaanse Oeverloper bijvoorbeeld). En met "leuke" Canadese soorten (Dikbekfuut, Amerikaanse Roerdomp, Sora Ral, Kuifzaagbek, Purperen Huiszwaluw, Amerikaanse IJsvogel, "Bluebird", Rode Kardinaal, Grijs Junco en Roodschouderspreeuw bijvoorbeeld). Nu met de winter voor de deur breekt de goede tijd aan voor de uilen; het schijnt dat de

Sneeuwuil niet zeldzaam is in deze omgeving, en er is een kans op de IJslandse Brilduiker of een Giervalk. Maar voordat het zover is moet ik nog even langs C&A voor extra thermo-ondergoed!

Montreal, 30 november 2003. Gijs van Tol.

